

HASAN PİR

ANALİZ

HASAN PİR'İN KÖŞE YAZISI

İnsanlık âlemi tarih boyunca her zaman "**aydın insan**" manasına muhtaç olmuştur. "**Aydın**" kavramı; altın gibi leke kabul etmeyen, saflığı ve sadeliği ifade eden bir kavramdır.

"**Bilgili ve eğitilmiş olma özelliğine sahip olan kişi**" anlamına geliştiren tutun da, her türlü icat ve yenilikleri yapanlara kadar geniş bir yelpazede tanım karşılığı bulabilecek bir kavram olan "**aydın insan**" ın asıl tanımını ayrıntılarda değil de insanlık onuru için verdiği mücadelede aramak gerekir. Aydın insan, her şeyden önce onurlu insandır. Hem kendi, hem de tüm insanlığın onurunu düşünen, bu uğurda mücadele eden insandır.

Onurlu insan ise; insan fıtratının gereği olan yararlı davranışları destekleyen, insan fıtratına aykırı olan davranışlara ise bütün kuvvetiyle karşı çıkan ve onlarla medeni ölçüler içinde mücadele eden insandır.

Kendi onurundan çok başkasının ve tüm insanlığın onurunu düşünen, "**onur**" kavramını "**ben ve menfaat merkezli**" kabul etmeyip, evrensel bir değer olarak kabul eden kişi gerçek anlamda aydın kişidir.

Aydın kişinin bir diğer önemli özelliği ise "**cesur olmasıdır**"

Korkak insan aydın olamaz. Çünkü; korktuğu için doğruları göremez, görse bile doğruları söyleyemez, araştıramaz ve savunamaz. "**Bana dokunmayan yılan bin yaşasın**" bananeciliği içinde olur.

Günümüzün en büyük problemi ise, insanların hak ve doğruları savunmadaki ürkekliği ve korkaklığıdır.

21. Yüzyılda insanlar çok şeyin zengini oldular ama, onurlu hak aramanın hâlâ fakirliği, ürkekliği ve korkaklığı devam etmektedir.

İnsanlarımız, medeni ölçüler içinde "**hak aramayı**" bilmiyor. Diğer bir ifadeyle insanımızda "**hak arama körlüğü ve korkaklığı**" bulunmaktadır. Halbuki, dinimizde bile hak aramada gösterilecek cesaret çok önemli görülmüştür. Bu nedendir ki, İslam âlimleri, "**cesaretin**" meşru kabul edilen normal şekline "**şecaat**" demişlerdir. Şecaat ise; bir insanın dinî ve dünyevî hukuku için canını feda eder derecede hakkını araması ve meşru olmayan şeylere karışmamasıdır.

İnsanların medeni ölçüler içinde hak aramalarının en kolay olduğu dönem belki de içinde yaşadığımız bilişim çağıdır.

Evinizden çıkmadan, yorulmadan, telefonlarla, e-maillerle, anlık mesajlaşma vasıtaları ile, devletimizin kurduğu bilgi edinme sistemleri ile ve nihayet

CİMER gibi anlık olarak doğrudan devlete ulaşım imkanı sağlayan iletişim kanalı ile hak aramanın en kolay şeklinin yaşandığı günümüzde insanlar haklarını arayamıyorlarsa, bu insanlara **“aydın insan”** demek mümkün müdür?

Bir insan; yaşadığı köy, mahalle, şehir ve ülkedeki olumsuzluklara duyarsız kalıyorsa, bu insan isterse beş üniversite bitirsin, **“aydın insan”** tanımını kapsamına girmiş olabilir mi?

Haklarını bilmeyen, hak aramasını bilmeyen ama iş dedikoduya gelince günlük mesaisinin yarısını dedikodu ve gıybetle geçiren insanlar aydın insan olabilirler mi?

Nüfuz sahibi olmak, zengin olmak, meşhur olmak, makam sahibi olmak, çok sayıda üniversite bitirmek ‘aydın kişi’ olmanın şartları değildir.

Bu zamanda aydın olmanın en önemli şartı, insanların haksızlıklar karşısında medeni ölçüler içinde hak arama cesareti gösterebilmesidir.

İnsanlar, öncelikle küçük – büyük demeden hem kendilerine, hem de tüm insanlara yapılan haksızlıklara cesaretle ama medeni ölçüler içinde karşı çıkmasını bilmelidirler. Bir diğer ifadeyle **“Hakkın yanında yer almak, hakkı, doğruyu hep ayakta tutmak...”** Çünkü, aydın olmanın gereği budur.

Bugünlük de bu kadar.

Güzel günler dileği ile.